

Hanım!

– En son cevabını isterim. Ya ben, ya kediler?

– Kediler

– Kediler! Öyle mi? Demek ki otuz üç senelik bir refâkat-i yek-vücûdâne neticesi, kelime-i uammâ’yi izdivacın hali, bu cevap oluyor.

Zavallı Koca! Hareminin mutasarrıfe olduğu eve celb ve cem ettiği otuz kedinin ta’cizât ve tasdiâtından artık bizâr olmuştu. Evin içinde sâhib-ül-beytten ziyade bir revîş-i âmirâne ile kuyruklarını kaldırıp, bu bedbaht kocaya bir nazar-i istihfâf ve istihkaar atfederek dolaşan bu kirli hayvanât, kanapelerini istilâ etmiş, koltuk sandalyalarında uyurlar, o senenin soğuk kışında, ısınmak için yaktığı ateşin karşısında düşünürler, sofralarında, odalarında sâmia-hırâş sesleriyle kavga ederlerdi. Günden güne etvâr-i küstâhânelerini artırarak tekessür eden kediler, bu adama, evinde bir câ-yi tevakküf bırakmamağa başladılar.

Bir sabah, gayet erken uyanarak, kendi âleminde bir kahvaltı etmek için küçük odasına ekildiği zaman, sokakta birtakım çocukların ağladığını işiderek pencereden dışarı baktı.

İskemleye kuûdunda yüzünün iki nokta-i müntehâsı olan tepesiyle çenesi geriye doğru çekik, büyük ve biraz fırlak gözleriyle bir arayıcılık hâli kesbeden yüzünü iki tarafa döndürerek hayretle etrafına bakınıyordu. Zira kedinin biri ekmeğini çalmış, diğeri sütlü ahvesini içmiş, öteki de fincanını kırmıştı. Kendi kendine ve hayretle: “Kime meram anlatmalı?” diyordu.

Bir günlük mahsûl-i mesâîsinin böyle mahv’ü heder olmasından teessürle başını eline dayıyarak pencerenin önünde oturdu. İşte orada, duvarın altında, kahvesini içen, ekmeğini çalan fincanını kıran, kendisini sabah keyfinden mahrum eden, velhasıl evinde bütün rahat ve âsâyişini selb eyleyen kediler (...) önyaklarını ibtidâ ağızlarına götürüp nisvâna mahsus bir tavr-i işvebâzâne ile yüzlerini temizleyerek, safâ-yi hâtıra sabah kahvaltısını hazmetmekte ve öğle taâmına hazırlanmakta idiler.

Bu PDF içerik Dilimiz.Gen.Tr sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.

Sâhibet-ül-beyt tarafından kendisine tercih olunan bu hayvânât-i müfterisenin ahvâl-i lâkaydâneleri hiddetine dokunarak sofaya çıktı. Orada merdivenin orta basamaklarında, bıyıkları,yüzü, başı siyah lekelere boyanmış beyaz kediyi görür görmez:

— Kahvemi sen içtin, fincanımı sen kırdın, öyle mi? diyerek odasından bastonunu alıp ayaklarının ucuna basarak yavaş yavaş kedinin yanına sokuldu. Hazır eline fırsat geçmişken, istediği gibi intikamını almak için bastonunu kaldırdı. Kedi kıvıldıyor; kaçacak. Değneği şiddetle üzerine indirir indirmez, serî-üs-seyr olan bu afacan, hemen sıçrayınca, ayağı kayarak azîm bir gürültü ile merdivenlerden aşağı yuvarlandı. Merdivenin altında kolunun sızlandığından şikâyet ederken nîm-i dîğer- i mevcûdiyeti olan karısı karşısına çıkarak:

—Hiç kediyeye öyle vurulur mu? Ya bir yeri kırılısaydı... deyince, zavallı herif şiddet ve hiddetle:
— Ben sana şimdi gösteririm. diyerek odasına çıktı. Haremi de kendisini takip ederek kemâl-i sükûnet ve mülâyemetle diyordu ki:

— Ne yapacaksın? Ne yapabilirsin? Söyle de, ben de anlayayım!

— Ne mi yapabilirim? Hükümet-i mahalliyyeye müracaat edeceğim. Senin kedilerinden sirkat-i me’kûlât, gasb-i emvâl, taarruz-i mesken dâvasına kalkışacağım. Bakalım o zaman, bu hırsızların, bu haydutların bir tanesini burada görebilir misin?.,.

Paltosunu şapkasını giydi. Kapıyı kıracak gibi şiddetle çekerek evden çıkıp gitti. Kaymakam beyefendi meram anlamıyor. “Rossini” ahfâd-i kirâmından olan bu mûsikî-şinâs talyalı, hürmet ve) adâlet ister.

Bu bedbaht koca, (...) hiddetle Adalar kaymakamı beyefendiye:

— Herkesin karısının kaşına, gözüne, yürüyüşüne, giyinişine karışıyorsunuz da, benimkinin şu münasebetsiz muhabbetine, şu muzır hayvanlarına niçin müdâhaleyi reddediyorsunuz? Şikâyetiyle meysûâne evine avdet ediyordu.

Gece yarısı verdiği bir karâr-ı kat’î üzerine sabahleyin erkenden kalkarak kendisine aid ne

Bu PDF içerik Dilimiz.Gen.Tr sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.

kadar eşyası varsa bir sandığa vaz’ ile aşağıki taşığa indirdi. Arkasına paltosunu, başına şapkasını giyerek, iplerle bağladığı sandığının üstüne oturmuştu, işte o zaman: “Ya ben, ya kediler?” sualini îrâd etmiş ve; “Kediler!” cevâb-i me’yûsânesini almıştı.

Elveda!... Elveda!..., Artık bir daha avdet etmemek üzere yola çıktı. Mahzun, mütefekkir bir hâl ile, küçüklü büyüklü birtakım nisbetsiz evlerle dükkânların teşkil ettiği çarşıdan geçiyordu. Sokağın ortasında, ayakları çıplak, elbiselerinin yırtık yerlerinden tenleri görünür birtakım etfâi-i sefaletin haykırışarak oynadıklarını dalgın dalgın seyrettikten sonra, galiba tesadduk etmek niyet-i aceze-perverânesiyle ceplerini birer birer karıştırıp, yine galiba hiç bir şey bulamadığından yoluna devam etti.

Hava **güzel**, rüzgâr sâkit, Marmara lâcivert idi. Bir daha avdet etmeyecek. Bu mukarrer! 33 senelik râbita-i izdivaç kırılmış, artık yalnız başına kalmıştı. Şu yalnızlık müessir değil mi?

33 seneden sonra her yerde, her şeye karşı yalnız! Bu vâsi’ denize, bu dûrâdûr ufuklara karşı yapayalnız!

Hattâ sema bile, o lâcivert gözleriyle kendisine şefkat ve merhametle bakıyordu. Bir tarafı kırmalar içinde kalmış mavi atlas gibi hafif surette mütemevvic deryâ, diğer tarafı yeşil bir hamâil gibi yukardan aşağıya doğru sarkarak, renk ve taravetlerini her mevsimde muhafaza eden çalılarla çam ağaçlarının fâsıla verdiği bir yolu takip ediyordu. Tefekkürât-ı amîka içinde kaybolmuş bir hâl ile, biraz deniz kenarına doğru meyledip, önünde balık avlamak için bir kedinin sindiğini görünce, hemen yolunu değiştirerek yokuş çıkmağa başladı.

Saat ilerlemiş, öğle tekarrüb etmişti. Evine bir daha avdet etmemek üzere verdiği karar kat’î idi. Bu belli! Fakat öğle taâmını nerede edecek? Akşam nereye gidecek? Geceyi nerede geçirecek?

Bir hayât-i müstakil, bir karâr-i kat’î para ile olur. Halbuki kendisini sabah taâmına bile kifâyet edecek parası yoktu. Hareminin ihzâr ederek şimdi sofranın üzerine koyduğu sabah

Bu PDF içerik Dilimiz.Gen.Tr sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.

yemeğinin dumanı, gözünde tütmeğe başladı.

... Denizin dalgaları yavaş yavaş sahile çarptıkça, kendisine:

“Git, git, haremine git!” diyordu.

Âlem-i tenhâide hâl-i infirâdı arttıran horozların sedâ-yi garîbâneleri, bulunduğu yere aksettikçe: “Git, git, haremine git!” diyordu. Kiliseler öğle vaktini ilân için çan çalmağa başladılar.

O sükûn ve sükûnet içinde uzaktan uzağa akseden çanlar, hep bir ağızdan bir âheng-i muttaridle: “Git, git, haremine git!” sözünü tekrar ediyorlardı. Ayağa kalktı. Geldiği yoldan yürümeğe başladı.

Galiba verdiği karâr-i kat’îden nükûl etmişti. Çam ağaçlarının aralarında peydâ ve nihan olarak evine doğru sür’atle avdet ediyordu. Mütefekkir bir çehre, müteessir bir hâl ile evine giderek, refîkasına bir şey söylemeden odasına çıktı. Minderin üzerine kapanıp da hıçkıra hıçkıra ağlamağa başlayınca, haremi, kemâl-i nezâketle oda kapısını açarak:

— O kadar haykırarak ağlama. Kedilerimi korkutacaksın! dedi.

Samipaşazade Sezai Küçük Şeyler

- [Facebook'ta paylaşmak için tıklayın \(Yeni pencerede açılır\)](#)
- [Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın \(Yeni pencerede açılır\)](#)
- [WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın \(Yeni pencerede açılır\)](#)
- [Pinterest'te paylaşmak için tıklayın \(Yeni pencerede açılır\)](#)
- [Tumblr'da paylaşmak için tıklayın \(Yeni pencerede açılır\)](#)
- [Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın \(Yeni pencerede açılır\)](#)
- [LinkedIn üzerinden paylaşmak için tıklayın \(Yeni pencerede açılır\)](#)
- [Yazdırmak için tıklayın \(Yeni pencerede açılır\)](#)

Bu PDF içerik [Dilimiz.Gen.Tr](#) sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.